

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Sanderi Angli Doct. Theol. De Origine Ac
Progressu Schismatis Anglicani Libri Tres ...**

Sander, Nicholas

Coloniæ Agrippinæ, 1610

Nonnulla huius persecutionis authoribus considerata. Cap. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64680](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64680)

*Nonnulla huius persecutionis authoribus
consideranda.*

CAPVT XXVIII.

O Bestior itaque omnes ac singulos edi-
ctorū istiusmodi authores, ut homines
& Christianos esse se cogitēt, humanitatē nō
exuant, & crudelitātē quæ bestiis propria est
non induant. Meminerint Sacerdotes & Ca-
tholicos, quorum sanguinem profundunt,
similiter homines Christianos, suos gentiles
conterraneos, nonnunquam agnatos consan-
guineosque esse. Et quoniam ipsa quantum-
uis ferocia animalia naturæ ductu intelligūt
sibi in eiusdem specie bestias non esse serui-
endum, quomodo illi homines cum sint, ali-
os homines fratres suos ad macellum & car-
nificem trahere non vereantur? Et siquidem
Christiani sunt, cogitent mihi mansuetudi-
nem ac benignitatem illam, quam Christus
verbis ac operibus nobis commendauit. Co-
gitent illum Euangelium suum, non armis,
non cum barbarie, non cum immanitate, sed
cum comitate, ac sanguine concionatorum
voluisse prædicari: quo videlicet eiusdem
veritas intelligeretur, pro qua illius conci-
onatores vitam profundere nō dubitauerūt:
Cogitent illustres ac hæroicas illas Dei ser-
uorum in tormentis ac morte elucentes acti-
ones humanas non esse, sed à solo Deo
proficisci, qui vires athleticis suis sufficit,
ut constantius pro veritate moriantur. Co-
gitent persecutores Tyrannos simul ac Ne-
ronem

*Oratio in
uocina in
Romana
Ecclesia be-
stes & Ca-
tholicorum
persecutores*

ronum, Diocletianorum, Maximinorū & aliorū Principum crudelissimorum imitatores esse: qui id ipsum aliquando fecerūt, quod vos nostra hac ætate contra Catholicos maiore etiam cum immanitate designare non dubitatis. Et si quidem prudentes haberi censerique volunt, considerent mihi quæso parumper à quot iam annis Angliæ Catholicos, Seminaristas ac Iesuitas affligere & persequi incœperint. Cogitēt modos quibus visi sunt ad illos capiendum, cogitent examina quibus captos vrserunt, cogitent calumnias, & proditiones quas illis falsò imposuerunt, supplicia denique ac mortes cogitent, quibus eis afficere non dubitauerunt. Cogitent nihil se vnquam prætermisisse quo eos ab ingressu Angliæ prohiberent, nihil denique nō tentauisse quo eos, qui iam intrarant vita bonisque omnibus spoliarent. Quid autem mabo tot iam annis, cum tā acerbis legibus, cum carceribus, cum catenis, tormentis, inedia, ignominia, falsa infamia? imò cum omnibus armis effecerunt? quæ per innumeros Regiæ crudelitatis administratos comprehenderunt, vt Dei seruos ac Sacerdotes à Regno suo submouerent? Nunquid vestra crudelitas fidē Catholicā in Anglia suppressit? Eius radicē extirpauit? Nunquid edictorū vestrorū malum Iesuitas & Seminaristas arcere potuistis, ne in Reginam vestram ingressu fidem Catholicam annunciarent, ac erroneas animas in veritatis viam reducerent? non certè: ipsi enim vos in edicto vestro confitemini, intra breue temporis spatium plures quam vnquam

vnquam antehac Catholicos in Angliā peruenisse. Itane verò? Ergo Dei manum hic non videtis? & quis pro Catholicis pugnet non intelligitis? An non aduertitis Catholicorū illum sanguinem, quem profunditis eorundem semen esse? quodque Deus pro vno à vobis occiso mille Hæreticis vitam elargiatur: qui Catholicorum constantia ac suorum barbarie perspecta, hanc veram Religionem esse oportere intelligunt? quæ tam eximia operatur? Quod sanè si ita non esset, quomodo tot nobiles, delicati & diuites adolefcētes mortem aded̃ audē expeterent? quæ robustissimos ac fortissimos etiam homines perterrefacit? quomodo cum gaudio tolerarent? inter quæ validissimi homines deficiunt? Quomodo ita certatim in Angliam morituri conuolarent? nisi à Dei spiritu mouerentur? & sicut alij Martyres aliquando pro eadem fide mortui confutarentur? Si autem Deus pro illis pugnat, quæ malum dementia illa est? sperare eos te posse vincere? Si à Deo mittuntur, quomodo vos illos submouebitis? Si à Deo multiplicantur quomodo vos illos eradica-
 bitis? Si à Deo confortantur, quomodo fore arbitramini vestræ vt illas leges perterrefa-
 ciant atque exaniment? *a* Cogitate gigantes Babylonicam turrim incæpisse, perficere autem non potuisse. *b* Cogitate Deum Achi-
 tophetis consiliū ita subuertisse, ipsum vt se ille suspenderit? Cogitate Herodem infantes occidisse: Christum autem consequi non potuisse. Cogitate impium Apostatam Iulianū denique agnouisse, quod Deo reluctari non posset,

a Genes. 19.

b 2. Reg. 17.

Matt. 2.

Theodoret.

lib. 3. ca. 29.

Theodorst.
lib. 3, ca. 20.

1 Cor. 9.
B. 1ob.

posset, cum exclamaret: *Vicisti Galilae*, ita cum ille per contemptum, Seruatorem nostrum appellabat. Non est namque sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum; inquit Sapiens. Cogitare difficile esse contra stimulum calcitrare, quemadmodum Saulus ante conuersionem fuit expertus. Cogitare, Pharaonem populum Israeliticum eradicare cupientem ab ipso Deo fuisse euersum, quod videlicet illud B. 1ob fallere non potest: *Quis resistit ei, & pacem habuit.* Cum Seminarium Duaci excitaretur, id continuo ne quidquam pessundare voluistis. Transplantatum fuit Rhemos & nihil non ad id subuertendum tentauistis; verum id non modo vobis non successit, sed aliud etiam Romae mox aedificatum fuit. Haec deinde duo propugnacula vestrae perfidiae ac furori opposita conspicati, omnes machinas contra eadem collocauistis; resultante ex eisdem tertio Seminario in Valladolid. Cui cum mox quoque vos opponeretis, edictum crudelissimum contra Sacerdotes promulgaretis, & in eodem contentas poenas barbarè exequeremini: quid aliud consecuti estis quam quod modo per totam Angliam constat, extra illam Seminaria quaedam esse, ad quae multi docti & virtute praediti adulescentes confugerunt? quid aliud quam quod liquet Rhemensi, Romano, Valladolidano quarum Seuillarum accessisse, & alia deinceps accessura, si opus fuerit; quia videlicet diuinæ Maiestatis consilium vinci non potest, prout Gamaliel dixit. Reuocate vobis in memoriam exempla simili-

similium tyrannorum ac Ecclesiæ persecutorum; cogitate quem plerique finem habuerint; quas victorias, triumphos, & coronas, Deus fortibus suis athletis contulerit; quodque eorum memoria apud nos perennem ab vniuersis Catholicis colitur ac honoratur; cum qui eos Martyrio affecerunt è contra sub æterna ignominia ac ignorantia nocte sepulsi, in sempiterno inferni barathro ardeant & consumantur. Imò persuadete vobis idem vobis euenturum, Deumque eadem via qua vos illius seruos occidere, & velut proditores diffamare satagitis, eos honoraturum ac per vniuersum terrarum orbem glorificaturum; vidi ego Beati Patris Edmundi Campani è societate Iesu, quem vos Lundini Deo barbarè de medio sustulistis imaginem in India subtilissimè affectam: scio eundem eodè tempore quo vos illum excarnificabatis vt Iesu Christi martyrem fuisse honoraturum; vos autem velut Dei Ecclesiæque suæ hostes & tyrannos, maledictos. Quod si vetera exempla vos non terrent, moueant saltem recentia ac moderna. Vbi nunc sodes Dacon vester est? vbi Vvalsingamus? vbi Robertus Dudlæus Comes Lecestria? Vbi Hatton Cancellarius Regius? Nunquid omnes mortui sunt, & plerique terribiliter, vti & vobis accidere potest? Cōuertimini proinde aliquādo ad Deum: non estote adeò crudeles erga illius seruos; cogitate dum illos vt hostes tractatis à Deo eos honorari: mitigare & reuocate edicta vestra; imitamini mihi antiquos Ecclesiæ persecutores quæ

Imago Patris Societatis Iesu Londini ab hereticis martyrio affecti colitur ab Indis.

qui videntes nihil se agere & Catholicos inter tormenta crescere, leges quas contra illos rogauerāt abolere rursus coacti sunt. Imperator Traianus Plinio suadente suam contra Christianos persecutionem mitigauit. Adrianus eius successor pro illis ad Minucium Tundanum Proconsulem scripsit, ac Hierosolymas pro habitatione ijs assignauit. Antonius Pius Achiaticis illos commendauit, confessus coram Deum immortalem illos adorare. Marcus Antonius neminem accusari idcirco voluit quod Christianus esset. Galienus ne quis eos persequeretur prohibuit. Denique ut breue faciam, Maximinus postquam crudelissimè Christianos fuisset persecutus post barbara edicta etiam ari incisa ut perpetua essent publicata, videns frustra se esse & Deo reluctari non posse, eadem reuocare coactus est.

Quæ Seminariorum Sacerdotes ac alios Catholicos ad hoc certamen animare debeant.

CAPVT XXX.

Verum quoniam futurum scio ut obstinati & occæcati isti me non audiant, conuertam tamen orationem meam ad vos charissimos Fratres & Patres Societatis Iesu, imò ad omnes dictorum Seminariorum Sacerdotes, quos Seruator Noster ad tam illustre facinus delegit & sub vexillum suum assumpsit. Et quamuis ego potius in pœnis, periculis, certaminibus, & coronis vobis optarem